

PARAULA I VIDA

Som humils treballadors del Regne de Crist

Recordant el que deia el Papa Benet XVI en iniciar el seu ministeri petrí, «sóc un simple i humil treballador de la vinya del Senyor», nosaltres hem de ser uns humils treballadors del Regne de Crist. En la festa de Crist Rei de l'Univers, al final de l'any litúrgic, tornem a donar-li un sí ben generós a Jesucrist perquè regni en les nostres vides, un sí al seu amor misericordiós i incondicional, que alhora és un sí a treballar pel Regne de Déu que Crist anuncia, pel seu projecte diví, per la seva predicació. En el fons tota la vida cristiana consisteix a acollir el Regne de Déu i fer-lo fructificar, ja que estem fets per a «alabar, reverenciar i servir Déu», diu Sant Ignasi al *Principi i fonament dels Exercicis espirituals*. Us proposo tres punts per a la contemplació de Crist Rei, a manera de pensaments que podem portar a l'oració i al compromís pel Regne de Déu.

Jesús ens defensa de la por (*Lluc 20,19.24.36*). Humils sí, però gent esporuguida. La por paralitza, fa més grans els obstacles, ens deixa com morts, incapaços de reaccionar, desanimats i sense forces, insegurs i en

la foscor... I ens costa molt perdre la por... Segurament la por és el més contrari a la fe en el Crist Ressuscitat i gloriós, Rei de l'Univers. Som desconfiats i pensem que el mal podria vèncer. Tanmateix quan Crist s'apareix ressuscitat als seus amics, sempre els diu «No tingueu por!... Jo he vençut el món». Ell ens crida avui perquè, sense por, amb pau, siguem lliures, arrisquem, ens sacrificuem, ens donem del tot, sense passar comptes del que ens deuen o del que ens hem sacrificat. Necessitem la gràcia de l'alegria veritable, que treu tota por i fa viure en la confiança i la pau del Crist Ressuscitat.

Jesús retorna als apòstols l'alegria i els fa pescadors d'homes (*Joan 21,1-7*). Si sortim a pescar «de nit», sense la llum del Senyor, «no pescarem res», però si confiem en la seva Paraula, pescarem molts peixos, el veurem, i farem les mateixes obres que feia Jesucrist. Ell retorna l'alegria als nostres cors, perquè el Senyor està viu i el Pare l'ha ressuscitat, i perquè l'Església dóna fruit, és sempre jove i està viva. Potser retrobarem motius de tristesa, però cal vèncer la tristesa amb la confiança, i el fruit en serà l'alegria. L'alegria perfecta va unida a la humilitat, al ser-

vei, al manteniment dels nostres compromisos de vida i d'amor. És a la Pasqua que ressonen de nou les paraules de Jesús: «Us faré pescadors d'homes», indicant que hem de ser apòstols seus, acompanyants d'altres que ens esperen i ens necessiten, atraïents cap a la vivència de les Benaurances del Regne de Déu.

Jesús resta amb nosaltres per sempre (*Mateu 28,16-20*). «Jo seré amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món». Un dia i un altre, i un altre... sense fi. Ell no ens deixarà mai de la seva mà. És la més gran de les seves promeses. Jesús s'ha fet realment home com nosaltres i ha volgut quedar-se entre nosaltres pel do de l'Esperit Sant que el fa present. I si Déu és amb nosaltres, què temerem? Qui estarà contra nosaltres? Jesús mateix resta amb nosaltres per la seva Paraula, per l'Eucaristia, pel germà que ens el fa proper, pel pobre i desvalgut amb el qual Jesús s'identifica, i tot el que li fem a una persona necessitada, ho estem fent a Jesús mateix (*Mt 25*). Tot passarà, però Jesús no passarà mai, l'amor no passarà mai!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Càritas Urgell, a l'assemblea anual de Catalunya

Les Càritas Diocesanes amb seu a Catalunya van celebrar el 3 de novembre, a la seu de la Conferència Episcopal Tarraconense, l'assemblea anual. Hi van assistir els representants de les 10 diòcesis catalanes, i l'assemblea va ser presidida per la Presidenta de Càritas Catalunya, la Sra. Carme Borbonès, així com el bisbe delegat de la Tarraconense per a Càritas, Mons. Lluís Martínez Sistach. Com a representants d'Urgell van participar el Director de Càritas Diocesana, Sr. Josep Casanova, el Secretari General, Sr. Carles Martín i el Delegat Episcopal, Mn. Jaume Mayoral. Es va fer la presentació interna de l'esborrany de la «Memòria social de les Càritas Diocesanes amb seu a Catalunya 2014» on es recullen les actuacions que es fan des de totes les Càritas Diocesanes i Parroquials a Catalunya. Un document pràctic que vol mostrar als Mitjans de Comunicació i a la societat catalana, l'acció social que realitzen les Càritas arreu del territori. Aquest document es presentarà públicament a Barcelona el dimarts 24 de novembre a la seu de la CET, al c/ dels Àngels.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'Església, comunitat de comunitats

El dia de la Immaculada del 1965, fa 50 anys, es va cloure el Vaticà II, i aquest dia del 2015 comença l'Any Jubilar de la Misericòrdia. Recordem un dels missatges més decisius del Concili sobre l'Església: és una comunitat de comunitats. Mirem ara el nostre món. Tots sabem què vol dir primer món i tercer món, països del nord i del sud, països emergents, comerç mundial, crisi eco-

nòmica, emigrants, refugiats... Tot això marca decisivament les comunitats cristianes. Hi ha comunitats asiàtiques, europees, africanes... La fraternitat espiritual de les nostres Esglésies locals està marcada i tacades per la relació real entre els països i les regions culturals, que és de fet molt injusta. Normalment parlem d'aquests temes quan es tracta de la justícia mundial o les relacions inter-

nacionals; cal que ho evoquem també quan parlem de la nostra Església catòlica, que viu en el seu si el sofriment de tantes injustes diferències.

Posem només un exemple; molts dels qui intenten arribar als nostres països desenvolupats, sovint de la manera més inhumana, són membres de comunitats eclesials catòliques que intenten entrar a una altra comunitat eclesial... Els 50 anys del

Concili i especialment l'Any Jubilar de la Misericòrdia ha d'arribar fins aquí, fins a la consciència i el sofriment per l'allunyament real i greu de les comunitats cristianes segons la situació social i cultural, unes comunitats que estem cridades a l'amor i la comunitat mutus en l'Esperit del Senyor Jesús.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Somos humildes
trabajadores del
Reino de Cristo

Recordando lo que decía el Papa Benedicto XVI al iniciar su ministerio petrino, «soy un simple y humilde trabajador de la viña del Señor», nosotros tenemos que ser unos humildes trabajadores del Reino de Cristo. En la fiesta de Cristo Rey del Universo, al final del año litúrgico, renovemos nuestro sí generoso a Jesucristo para que reine en nuestras vidas, un sí a su amor misericordioso e incondicional, que a la vez sea un sí a trabajar por el Reino de Dios que Cristo anuncia, por su proyecto divino, por su predicación. En el fondo toda la vida cristiana consiste en acoger el Reino de Dios y hacerlo fructificar, ya que hemos sido creados para «alabar, reverenciar y servir a Dios», dice San Ignacio en el *Principio y fundamento de los Ejercicios espirituales*. Os propongo tres puntos para la contemplación de Cristo Rey, a modo de pensamientos que podemos llevar a la oración y al compromiso por el Reino de Dios.

Jesús nos defiende del miedo (Lc 20,19.24.36). Humildes sí, pero no gente atemorizada. El miedo paraliza, agranda los obstáculos, nos deja como muertos, incapaces de reaccionar, desanimados y sin fuerzas, inseguros y en la oscuridad... Y nos cuesta mucho perder el miedo... Seguramente el miedo es lo más contrario a la fe en Cristo Resucitado y glorioso, Rey del Universo. Somos desconfiados y pensamos que el mal podría vencer. Sin embargo cuando Cristo se aparece resucitado a sus amigos, siempre les dice «¡No tengais miedo! ... Yo he vencido al mundo». Él nos llama hoy para que, sin miedo, con paz, seamos libres, arriesguemos, nos sacrifiquemos, nos demos del todo, sin pasar cuentas de lo que nos deben o de lo que nos hemos sacrificado. Necesitamos la gracia de la alegría verdadera, que quita todo miedo y hace vivir en la confianza y la paz de Cristo Resucitado.

Jesús devuelve a los apóstoles la alegría y los hace pescadores de hombres (Jn 21,1-7). Si salimos a pescar «de noche», sin la luz del Señor, «no pescaremos nada», pero si confiamos en su Palabra, pescaremos muchos peces, le veremos, y haremos las mismas obras que hacía Jesucristo. Él devuelve la alegría a nuestros corazones, porque el Señor está vivo y el Padre lo ha resucitado, y porque la Iglesia da fruto, es siempre joven y está viva. Quizás encontraremos motivos de tristeza, pero hay que vencer la tristeza con la confianza, y el fruto será la alegría. La perfecta alegría va unida a la humildad, al servicio, al mantenimiento de nuestros compromisos de vida y de amor. Es durante la Pascua que resuenan de nuevo las palabras de Jesús: «Os haré pescadores de hombres», indicando que debemos ser apóstoles suyos, acompañantes de otros que nos esperan y nos necesitan, atrayentes hacia la vivencia de las Bienaventuranzas del Reino de Dios.

Jesús se queda con nosotros para siempre (Mt 28,16-20). «Yo estaré con vosotros todos los días hasta el fin del mundo». Un día y otro, y otro... sin fin. Él no nos dejará nunca de su mano. Es la más grande de sus promesas. Jesús se hizo realmente hombre con nosotros y quiso quedarse entre nosotros por el don del Espíritu Santo que lo hace presente. Y si Dios está con nosotros, ¿qué temeremos? ¿Quién estará contra nosotros? Jesús se queda con nosotros por su Palabra, por la Eucaristía, por el hermano que nos lo hace cercano, por el pobre y desvalido con el que Jesús se identifica, y todo lo que le hacemos a una persona necesitada, se lo estamos haciendo a Jesús (Mt 25). Todo pasará, pero ¡Jesús no pasará nunca, el amor no pasará jamás!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Iniciativa per difondre els valors cristians

1.700 participants en la Setmana
de Cinema Espiritual

La Setmana del Cinema Espiritual, que es va celebrar la primera setmana de novembre al Principat d'Andorra, organitzada per la Delegació d'Ensenyament arriba ja a la seva consolidació amb la quarta edició. Orientada a infants i joves de tots els sistemes educatius del Principat i de la diòcesi i oberta a assistents de totes les edats tenia com a objectiu transmetre valors a les generacions joves i de fer-ho en el llenguatge que les és més proper, l'audiovisual.

Els infants i les escoles van tornar a respondre: cada any han anat augmentant el nombre d'alumnes participants i la quantitat de centres. Enguany van participar centres de tots els sistemes d'ensenyament del Principat d'Andorra i a més, d'altres centres de la

Diòcesi d'Urgell: de Menàrguens, Montgai, Les Avellanès, Oliana, La Seu d'Urgell. L'organització va triar quatre pel·lícules per oferir diferents aspectes i arribar a diferents destinataris sota el lema «El sisè sentit».

Mn. Pepe Chisvert, Delegat d'Ensenyament, va valorar molt positivament l'experiència d'aquest any, ja que s'hi han afegit noves escoles de diferents àmbits. La seva delegació treballa amb la con-

fiança que el cinema pot ser —i és de fet— una porta interessant per a la reflexió i el redescobriments de l'espiritualitat.

Aquesta activitat va dirigida als alumnes de 5è i 6è curs de primera ensenyança o primària i als alumnes de secundària i batxillerat, no només els inscrits a l'assignatura de religió. És, a més, una activitat d'educació amb valors oberta a tothom, ja que també es projecta una pel·lícula per al públic adult.

Ampliar els horitzons dels més joves

Les jornades van començar l'any 2012, quan es van celebrar les primeres jornades de Cinema Espiritual a Andorra amb l'objectiu d'oferir un espai de reflexió sobre els valors. En aquesta edició van participar els alumnes de Secundària de les escoles confessionals d'Andorra.

A les segones jornades de Cinema Espiritual, el 2013, es van incorporar diferents escoles de primera ensenyança del sistema educatiu andorrà i

les quatre escoles de Primària del sistema educatiu espanyol, així com l'Institut Espanyol. L'any passat, es van sumar alumnes del Lycee Comte de Foix i la Setmana de Cinema va traspasar fronteres amb la participació d'instituts de la província de Lleida com Artesa, Oliana i La Seu d'Urgell.

La implicació dels mestres i professors de religió dels diferents sistemes educatius d'Andorra ha permès aquesta organització.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Home i dona (i II)

L'Esperit Sant, que ha inspirat tota la Bíblia, suggereix per un moment la imatge de l'home sol —li manca quelcom—, sense la dona. I suggereix, el pensament de Déu, gairebé el sentiment de Déu que el mira, que mira Adam sol en el jardí: és lliure, és senyor... però està sol. I Déu veu que això «no és bo»: és com una mancança de comunió, li manca una comunió, una mancança de plenitud. «No és bo» —diu Déu— i afegeix: «Li faré una ajuda que li faci costat» (2, 18). A l'home, li mancava alguna cosa per arribar a la seva ple-

nitud, li mancava la reciprocitat. La dona no és una «rèplica» de l'home; ve directament del gest creador de Déu. La imatge de la «costella» no expressa inferioritat o subordinació, ans al contrari: que home i dona són de la mateixa substància i són complementaris i que tenen també aquesta reciprocitat.

La confiança de Déu en l'home i en la dona, als quals confia la terra, és generosa, directa, i plena. Es refia d'ells. Però llavors el maligne introdueix en el seu pensament la sospita, la incredulitat, la desconfiança. I finalment

arriba la desobediència al manament que els protegia. La devaluació social de l'aliança estable i generativa de l'home i de la dona és certament una pèrdua per a tots.

La mateixa narració de la creació i del pecat al final ens presenta una imatge bellíssima: «Llavors el Senyor-Déu va fer túniques de pell i va vestir l'home i la dona» (Gn 3,21). És una imatge de tendresa envers aquella parella pecadora que ens deixa amb la boca oberta: la tendresa de Déu per l'home i per la dona!

(Dimecres, 22 d'abril de 2015.)

L'Arquebisbe de Tarragona va presidir els actes 825 anys del Miracle de la Mare de Déu de les Sogues

Els cants foren solemnitzats per la Coral «Espiga d'Or»

Els 825 anys del miracle de l'aparició de la Mare de Déu de les Sogues, a la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta de Bellvís van ser celebrats amb gran solemnitat amb una missa presidida per l'Arquebisbe Metropolità de Tarragona i Primat, Mons. Jaume Pujol, acompanyat de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives. Van assistir a l'acte, el 26 d'octubre, les autoritats locals encapçalades pel President de la Diputació de Lleida, Joan Reñé, l'Alcalde de la ciutat de Bellvís, Joan Talarn, i el President del Patronat de la Mare de Déu les Sogues, Sr. Joaquim Salvia, així com un gran nombre de veïns de Bellvís i de la Plana d'Urgell que la tenen com a patrona i protectora.

Els actes s'iniciaren amb la solemne processó pels carrers de Bellvís —moment que recull la fotografia—

on la Mare de Déu de les Sogues fou venerada per una gran quantitat de fidels demanant la protecció sobre el poble de Bellvís i tota contrada de la Plana d'Urgell, mentre es cantaven els seus goigs. Acompanyaven la Ma-

re de Déu en la seva processó la clerecia i les autoritats, així com una gran quantitat de fidels. Els portants de la sagrada imatge eren els mateixos que la van processionar amb motiu de la seva coronació canònica el 1952.

Renovació del Patronat de la Societat Cultural Urgel·litana

Amb un decret del dia 29 d'octubre de 2015, l'Arquebisbe d'Urgell i President del Patronat de la Fundació Societat Cultural Urgel·litana ha renovat la Junta del Patronat de la Fundació després de quatre anys, tal com prescriuen els seus Estatuts (art. 8).

Els quatre Patrons nomenats per als propers quatre anys són: Mn. Josep M. Mauri Prior, Mn. Benigne Marquès Sala, la Dra. Carme Batlle Gallart i Mn. David Codina Pérez.

La Fundació té cura sobretot de l'edició i divulgació dels textos i documents d'investigació sobre la història del Bisbat d'Urgell, i de les comarques que ocupa, i ho fa a través de la revista *Urgellia*.

Reunió de Directors i Caps de Pastoral de les escoles catòliques amb Mons. Vives

L'Arquebisbe Joan-Enric es va reunir amb els Directors titulars, Directors pedagògics i Coordinadors de Pastoral de les escoles catòliques del nostre Bisbat, el 29 de novembre, a la Casa del Bisbat. Van assistir-hi el Vicari Episcopal de Pastoral, Mn. Antoni Elvira, i els delegats diocesans d'Ensenyament, Mn. Pepe Chisvert, i de Joventut, Lluís Plana. Mons. Vives va agrair la gran resposta i participació a la reunió i després es tractà dels reptes més importants que subratllaven les escoles catòliques: la fidelitat al carisma, la relació i la connexió amb els projectes pastorals de cada Centre, les dificultats que podrien venir en temps nous en la societat i la política. Es va produir un diàleg molt enriquidor que va servir per escoltar i conèixer cada situació.

Festa de Sant Ermengol a La Seu

La Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell va fer, el dia de la festa de Sant Ermengol, el 3 de novembre, un reconeixement a la tasca al Sr. Filibert Casafont Maura (Solsona 1924), que durant molts anys ha col·laborat pastoralment amb la parròquia solemnitzant el cant litúrgic de forma especial, i que ha estat membre ben actiu i compromès de moltíssimes accions pastorals i socials de la ciutat. El dia 3 de novembre és festa grossa per a l'Excm. Ca-

pítol de Canonges d'Urgell ja que celebren el seu Sant Patró, el Bisbe Sant Ermengol.

Després de la reunió ordinària del Capítol se celebrà la solemne missa a la Catedral presidida per Mons. Joan-Enric Vives, on concelebraren els Canonges així com diversos preveres de la ciutat. A la seva homilia, Mons. Vives recordà el pontificat llarg i fecund del Bisbe Sant Ermengol (1010-1035) i els seus esforços per construir ponts i camins entre els fidels i Déu, i entre els fidels a la terra, i per millorar les comunicacions ara fa mil anys.

AGENDA

- ▶ **20 de novembre.** Canòlich Music a Sant Julià de Lòria. 20 h, Artista Convidat. Hall del Centre de Congressos. / 22.30 h, Andy Hunter. Pregària i Concert. Carpa.
- ▶ **21 de novembre.** Canòlich Music. 10 h, inici d'activitats amb la pregària. Kairoi. / 16.30 h, Twocats pel Gospel. / 18.30 h, Eucaristia. Kairoi.
- ▶ **22 de novembre.** Ordenació diaconal d'Antoni Baldomà. Santuari del Sant Crist de Balaguer. A les 17 h.
- ▶ **26 de novembre.** Cadena de Pregària per les Vocacions. A totes les parròquies.
- ▶ **29 de novembre.** Assemblea Hospitalitat de Lourdes. Santuari del Sant Crist de Balaguer.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 1,1-6.8-20 / Sl Dn 3,52a.52b.53-56 / Lc 21,1-4]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà († 615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. ■ Dimarts [Dn 2,31-45 / Sl Dn 3,57-61 / Lc 21,5-11]. Sant Andreu Dung-Lac, prev. i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.

25. ■ Dimecres [Dn 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Sl Dn 3,62-67 / Lc 21,12-19]. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinaí (s. IX), patrona dels filòsofs.

26. ■ Dijous [Dn 6,11-27 / Sl Dn 3,68-74 / Lc 21,20-28] Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Lleonard de Porto Maurizio, prev. franciscà.

27. ■ Divendres [Dn 7,2-14 / Sl Dn 3,75-81 / Lc 21,29-33]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); beat Ramon Llull, mr., ter-

ciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dissabte [Dn 7,15-27 / Sl Dn 3,82-87 / Lc 21,34-36]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà.

29. ■ † Diumenge vinent, I d'Advent. (lit. hores: 1a setm.) [Jr 33,14-16 / Sl 24 / 1Ts 3,12-4,2 / Lc 21,25-28.34-36]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

Jesucrist, rei de tot el món

COMENTARI

«Jo sóc rei.
He vingut a servir
fins a donar la vida»

▶ Lectura de la profecia de Daniel

(Dn 7,13-14)

Tot mirant aquella visió de nit, vaig veure venir enmig dels núvols del cel com un Fill d'home, s'acostà al vell venerable, el presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà.

▶ Salm responsorial (92)

R. *El Senyor és rei, va vestit de majestat.*

El Senyor és rei, va vestit de majestat. / El Senyor va vestit i cenyit de poder. R.

Manté ferm tot el món, incommovible. / El vostre soli es manté des del principi, / vós sou des de sempre. R.

El vostre pacte és irrevocable; / la santedat, Senyor, escau a casa vostra / al llarg de tots els temps. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

(Ap 1,5-8)

Jesucrist és el testimoni fidel, el primer ressuscitat d'entre els morts, el sobirà dels reis de la terra.

Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang per fer de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare; que li sigui donada la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén. Mireu, ve sobre els núvols, i tothom el veurà amb els propis ulls, fins aquells que el van traspasar, i totes les famílies de la terra es lamentaran per ell. Sí, amén.

Jo sóc l'Alfa, la primera lletra de l'alfabet, i l'Omega, que és la darrera, diu el Senyor Déu, el qui és, el qui era i el qui ha de venir, el Déu de l'univers.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 18,33b-37)

En aquell temps, Pilat digué a Jesús: «Ets tu el rei dels jueus?» Jesús contestà: «Surt de vós això que em pregunteu, o són d'altres els qui us ho han dit de mí?» Respongué Pilat: «Jo, no sóc pas jueu. És el teu poble i els mateixos grans sacerdots els qui t'han entregat a les meves mans. He de saber què has fet.» Jesús respongué: «La meva reialesa no és cosa d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meva reialesa no és d'aquí.» Pilat digué: «Per tant, vols dir que ets rei.» Jesús contestà: «Teniu raó: jo sóc rei. La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meua veu.»

▶ Lectura del libro del profeta Daniel

(Dan 7,13-14)

Mientras miraba, en la visión nocturna vi venir en las nubes del cielo como un hijo de hombre, que se acercó al anciano y se presentó ante él.

Le dieron poder real y dominio; todos los pueblos, naciones y lenguas lo respetarán. Su dominio es eterno y no pasa, su reino no tendrá fin.

▶ Salmo responsorial (92)

R. *El Señor reina, vestido de majestad.*

El Señor reina vestido de majestad; / el Señor vestido y ceñido de poder. R.

Así está firme el orbe y no vacila. / Tu trono está firme desde siempre, / y tú eres eterno. R.

Tus mandatos son fieles y seguros, / la santidad es el adorno de tu casa, / Señor, por días sin término. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis

(Ap 1,5-8)

Jesucristo es el testigo fiel, el primogénito de entre los muertos, el príncipe de los reyes de la tierra.

Aquel que nos ama, nos ha librado de nuestros pecados por su sangre, nos ha convertido en un reino y hecho sacerdots de Dios, su Padre.

A él la gloria y el poder por los siglos de los siglos. Amén.

Mirad: Él viene en las nubes. Todo ojo lo verá; también los que lo atravesaron. Todos los pueblos de la tierra se lamentarán por su causa. Sí. Amén.

Dice el Señor Dios: «Yo soy el Alfa y la Omega, el que es, el que era y el que viene, el Todopoderoso.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan

(Jn 18,33b-37)

En aquel tiempo, dijo Pilato a Jesús: «¿Eres tú el rey de los judíos?»

Jesús le contestó: «¿Dices eso por tu cuenta o te lo han dicho otros de mí?» Pilato replicó: «¿Acaso soy yo judío? Tu gente y los sumos sacerdots te han entregado a mí; ¿Qué has hecho?»

Jesús le contestó: «Mi reino no es de este mundo. Si mi reino fuera de este mundo, mi guardia habría luchado para que no cayera en manos de los judíos. Pero mi reino no es de aquí.» Pilato le dijo: «Con que, ¿tú eres rey?»

Jesús le contestó: «Tú lo dices: soy rey. Yo para esto he nacido y para esto he venido al mundo; para ser testigo de la verdad. Todo el que es de la verdad escucha mi voz.»

El darrer diumenge del cicle litúrgic resumeix tot el que hem celebrat al llarg de l'any. El prefaci d'avui en dóna la síntesi perfecta: Jesucrist, Fill Unigènit de Déu i Senyor nostre, és —per designi de Déu i aclamació dels creients— Rei d'un Regne universal i etern; de veritat i de vida; de santedat i de gràcia; de justícia, d'amor i de pau.

La meua reialesa no és cosa d'aquest món. Jesús ho havia amagat per evitar interpretacions errònies; però ara, davant Pilat que el condemna, ho confessa: *Jo sóc rei. La meua missió és donar testimoni de la veritat.* La seva és una reialesa de testimoniatge portat a terme fidelment: és el testimoni fidel del Déu que és amor (1Jn 4,8). *Jesucrist ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang.*

La pregunta («Tu ets rei?») introdueix una veritat no teòrica sinó vital que Pilat no pot confessar perquè *només els qui són de la veritat escolten la veu de Jesús.*

L'altra pregunta de Pilat («Què és la veritat?»), més enllà del sentit d'excusa per no comprometre's, orienta cap al mestratge de Jesús que sempre *dóna testimoni de la veritat fins a poder dir amb raó: «Jo sóc el camí, la veritat i la vida»* (Jn 14,6). Veritat que *els jueus* rebutgen i que *els deixebles —consagrats pel Pare en la veritat* (Jn 17,19)— reben de Jesús.

La profecia apocalíptica de Daniel (s. II aC) anunciava *venir enmig dels núvols del cel* —és a dir, d'on només hi viu Déu— algú *com un Fill d'home*. Ja l'Església dels primers temps reconegué en el personatge de Dn 7 la figura del Messies amb la seva doble condició divina (*ve enmig dels núvols del cel*) i també humana (és com un *Fill d'home*). Avui celebrem joiosos que *la seva sobirania és eterna: no passarà mai; la seva reialesa no decaurà.* Una sobirania que busca deixebles, testimonis engrescadors del seu Programa: perquè Jesucrist renuncia a la seva omnipotència aïllada per compartir amb els seus germans d'adopció la victòria del bé sobre el mal.

Mn. José Luis Arín